

ТРАНСЛИТЕРИРАНЕ НА БЪЛГАРСКИ СОБСТВЕНИ ИМЕНА

Българските собствени имена се транслитерират по начин, установен в *Закона за транслитерацията*. Всяка буква от кирилската азбука се заменя с определена буква или буквено съчетание от латиницата. Особеност има при предаването на буквеното съчетание **ия** в зависимост от това дали се намира в края, или в средата на думата. В края на думата **ия** се предава чрез съчетанието *ia* – *Maria* (*Мария*), *Sofia* (*София*), т.е. тук **я** не се предава чрез *ya*. В средисловие **ия** се предава чрез латинските съответствия на **и** и на **я** – *i* + *ya*: *Viliyana* (*Вилияна*). Буквата **ю** се предава чрез *yu*: *Lyutibrod* (*Лютиброд*).

Въпреки че транслитерирането е лесно и се извършва механично, все пак създава затруднения поради факта, че в практиката са се наложили повече начини за предаването на конкретни кирилски букви чрез букви от латиницата. Например буквата **ъ** често се предава чрез *a* и чрез *u*. Според правилата за транслитериране **ъ** се предава чрез *a*, като изключение прави само *Bulgaria* (*България*). Нерядко може да се срещне **ц** да се предава чрез *c* – *Cvetelina*, а според правилата за транслитерация следва да бъде *Tsvetelina*, т.е. буквата **ц** има латинско съответствие *ts*: *Arena Armeets*, а не *Arena Armeec*.

Чрез две букви от латиницата се предават още **ж**, **ч** и **ш** – *zh*, *ch* и *sh* съответно: *Zheleznitsa* (*Железница*), *Chernomorets* (*Черноморец*), *Shumen* (*Шумен*). Буквата **щ** се предава чрез три букви от латиницата – *sht*: *Koprivshitsa* (*Копривщица*). При транслитериране буквите **й** и **ь** имат едно и също латинско съответствие – *y*: *Yordan* (*Йордан*), *Penyo* (*Пеньо*).

Гл. ас. д-р Илияна Кунева
Секция за съвременен български език
Институт за български език „Проф. Л. Андрейчин“ – БАН